

Markéta Šichtařová: Nadměrný zisk bank v době války

- CZ24 News | 23. srpna 2022

ČESKO: Člen vlády, předseda pirátů Ivan Bartoš, přišel se zajímavým pohledem na sektorovou daň u bank a pojišťoven. Navrhuje povinnost těchto institucí zainvestovat do výstavby nájemného bydlení. Vypadá to pěkné, sociálně, lidumilně, že?

A vůbec se to netváří ani jako sektorová daň, ani daň z nadměrných zisků, ani „válečná“ daň, o které se v poslední době začalo mluvit.

Až na to, že tohle všechno dohromady to ve skutečnosti je.

Uvědomme si, že je úplně jedno, do jakého kabátu sektorovou daň oblékneme. Je jedno, jestli řekneme, že X procent ze zisku musí banka odvést státu a jmenuje se to windmill tax, nebo stejné X pojmenujeme jako válečná daň, anebo řekneme, že opět stejné X musí banka proinvestovat na nájemním bydlení. Ve všech případech se jedná o svévolnou konfiskaci zisku na základě svévolně definovaných kritérií, které se příště mohou obrátit proti komukoliv z nás. Proti podnikatelům. Proti živnostníkům. Proti majitelům bytů. Proti mně. Proti vám.

Podívejte, veřejnost nemá banky ráda, jsou pro ni symbolem „bohatých chamtivých kapitalistů“. Stejně tak veřejnost nemá ráda, když někdo má vysoký zisk. Zisk je opět symbolem chamtivosti, o zisk by se měli podle názoru mnoha lidí ti, kdo zisku dosahují, rozdělit s chudými. Každý, kdo dosahuje zisku, by měl být podle mínění značné části lidí dobrovolně takovým Robin Hoodem. A politici si tohle nastavení veřejnosti velmi dobře uvědomují. A tak jej zneužívají a využívají. Dají to dohromady – použijí spojení „*nadměrný zisk bank v době války*“ – a je z toho dokonalý koktejl cílící perfektně na emoce. Co slovo, to zásah do emocí. Nadměrný. Zisk. Banky. Válka. Zásah, zásah, zásah, zásah. A lidé už nad tím nepřemýšlí a tleskají, protože se jim to emocionálně líbí, ale neuvědomují si, že tím dávají do běhu strašně nebezpečnou hru!

V 50. letech byli symbolem chamtivců kulaci, později „američtí imperialisté“, dneska banky, brzy třeba podnikatelé. Je jedno, kam ideolog upře svůj zrak. Vždy jedná podle stejného mustru: vzít lidem radost ze života, vzbudit v nich pocit viny, vytvořit oběť, na ni směřovat veřejnou zlobu. Vždy stejné schéma. Je prověřené, funguje. A je nutné uvědomit si, že příště se může znelíbit kdokoliv z nás na základě jakéhokoli svévolně zvoleného kritéria. Kdokoliv se může stát hromosvodem, na který bude směřována uměle vyrobená zloba, která má kořeny ve všeobecném zdražování nebo chudobě nebo nedostatkovém zboží. Vláda nemůže roztrubovat, že za zdražováním stojí tisk peněz státem, za chudobou stojí státem vyvolaná a tolerovaná inflace a za nedostatkovým zbožím stojí státem nařízené uzavírky podniků. A tak si vyrobí viníka. Neoblíbené banky se přímo nabízejí.

Jenomže právo je jen jedno. Právo nelze ohýbat podle toho, koho veřejnost nemá ráda. Ostatně ono se to ani nevyplácí. Kdybychom šli do důsledků, měli bychom dokonce říci, že šťastný ten stát, který má před blížící se recesí silné banky. Pak se nemusí bát opakování roku 2008, kdy v zahraničí banky padaly. My tehdy měli banky silné a přestáli jsme to a čeští vkladatelé se nemuseli o vklady bát. To bylo při dané situaci skvělé. A poučil se z toho stát? Co dělá stát, když už víme, že Evropa směřuje do další recese? Dbá na to, abychom dál měli silné banky? Abychom přibrzdlili před zatačkou? Ne! Stát našel obětního beránka a snaží se na banky uvalit speciální daň, které občas říká válečná, občas sektorová, občas daň z nadměrných zisků a občas povinnost investovat do výstavby.

Možná máte pocit, že veřejné mínění je nastavené tak jednoznačně, že politikům ani „nedává jinou

šanci“ než vyslyšet volání po sektorové dani ať už s jakýmkoliv názvem. Ale není tomu tak. Stejný problém totiž neřešíme jen my, řeší ho třeba i němečtí liberálové z FDP ve vládě kancléře Olafa Scholze. Jejich vládní souputníci SPD a zelení se shodují, že chtějí zavést takzvanou daň z nadměrného zisku. Jenomže post ministra financí obsadil Christian Lindner z FDP. Právě na něm tedy je, zda dá této dani zelenou. Mohl by. Veřejné mínění tomu nahrává. Veřejnoprávní stanice ARD si totiž nechala udělat průzkum veřejného mínění, z něhož vyplývá, že pro daň z nadměrných zisků jsou tři čtvrtiny Němců, ale současně také 60 procent voličů FDP. Mohl by tedy získat podporu i u vlastních voličů, kdyby tuto daň odmávnul. Ale rozhodnul se minimálně prozatím jinak. Totiž v souladu s programem i s neohýbatelností práva. Daň z nadměrných zisků odmítá. Pořád je na výběr mezi právem a populismem.

ZDROJ: blog.idnes.cz